

РОЗВИТОК СПОРТИВНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ВПРОВАДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В РЕГІОНІ

DEVELOPMENT OF SPORT INFRASTRUCTURE AS ACTIVE INSTRUMENT FOR IMPLEMENTATION OF SOCIAL POLICY IN THE REGION

У статті проаналізовано процес відновлення спортивної інфраструктури, який включає декілька напрямів. Обґрунтовано, що розвиток спортивної інфраструктури не лише підвищує якість продуктивних сил суспільства, але й проявляється в багатьох інших сферах людської діяльності як засіб соціально-економічного зміцнення країни. З'ясовано особливості спортивної інфраструктури та фізичної активності населення України, які перебувають у прямо пропорційній залежності. Проаналізовано сутність проблеми та формування сфери фізичної культури й спорту загалом, її входження в ринкові відносини, деякі аспекти її державного регулювання, що пов'язано з використанням сучасних технологій. Досліджено питання організації, фінансування, планування окремих складових частин інфраструктури фізичної культури й спорту, що істотно поглиблює та розширює технологічні й функціональні зв'язки цієї сфери з іншими підсистемами національної економіки.

Ключові слова: спортивні споруди, інфраструктура, соціально-економічний розвиток, регіон, соціальна політика.

В статье проанализирован процесс восстановления спортивной инфраструктуры

включая несколько направлений. Обосновано, что развитие спортивной инфраструктуры не только повышает качество продуктивных сил общества, но и проявляется во многих других сферах человеческой деятельности как средство социально-экономического укрепления страны. Выявлены особенности спортивной инфраструктуры и физической активности населения Украины, которые находятся в прямо пропорциональной зависимости. Проанализированы сущность проблемы и формирования сферы физической культуры и спорта в целом, ее вхождение в рыночные отношения, некоторые аспекты ее государственного регулирования, что связано с использованием современных технологий. Исследован вопрос организации, финансирования, планирования отдельных составных частей инфраструктуры физической культуры и спорта, что существенно углубляет и расширяет технологические и функциональные связи этой сферы с другими подсистемами национальной экономики.

Ключевые слова: спортивные сооружения, инфраструктура, социально-экономическое развитие, регион, социальная политика.

УДК 338.2:796

<https://doi.org/10.32843/infrastruct37-76>

Науко Ю.С.

к.е.н., доцент,
доцент кафедри економіки
та підприємництва
Сумський національний аграрний
університет

Самойленко Т.Г.

старший викладач кафедри публічного
управління та адміністрування
Сумський національний аграрний
університет

The article analyzes the process of rehabilitation of sport infrastructure, which includes several directions. It is substantiated that the development of sport infrastructure not only improves the quality of the productive forces of society, but also as a means of socio-economic strengthening of the country is manifested in many other spheres of human activity. The features of sport infrastructure and physical activity of the population of Ukraine, which are directly proportional, are explained. The essence of the problem of physical culture and sport in general, its entering into market relations, some aspects of its state regulation are analyzed. The issues of organization, financing, planning of individual components of physical culture and sport infrastructure are investigated. The sports infrastructure is essential for the development of physical culture and sports, the preservation and improvement of which is one of the priorities of the city's physical culture and sports policy. The formation of the sphere of physical culture and sport is connected with the use of modern technologies, which significantly deepened and expanded the technological and functional links of this sphere with other subsystems of the national economy. The fuller involvement of sport in the economic cycle is facilitated by the functioning of the latter on the basis of market relations, which significantly expands the sources of financing for sports activities. In the conditions of the present sports and sports services used by society for various physical and spiritual development, health promotion, disease prevention, healthy lifestyle formation, continuation of creative longevity, organization of mental and interesting rest of the population. Sports infrastructure is a gym, swimming pools, fitness centers, stadiums, venues and more, intended for active sports. Sports infrastructure and physical activity of the Ukrainian population are directly proportional. It should be noted that in the country in the sports industry is completed the period of construction of large sports facilities and there is a steady trend towards the construction of small sports facilities.

Key words: sports facilities, infrastructure, socio-economic development, region, social policy.

Постановка проблеми. Визначальною для розвитку фізичної культури й спорту є спортивна інфраструктура, збереження та вдосконалення мережі якої є одним із пріоритетів міської політики у сфері фізичної культури й спорту.

Спорт не лише підвищує якість продуктивних сил суспільства, але й проявляється в багатьох інших сферах людської діяльності як засіб соціально-економічного зміцнення країни. Наприклад, позитивно впливаючи на стан здоров'я людини, спорт сприяє приросту найціннішого з усіх багатств держави дієздатного населення, що збільшує добробут самої країни. Розглядаючи цей аспект впливу на економіку, зазначаємо, що тут важливими є насамперед фізичне виховання й масовий спорт. Основна їхня мета полягає в оздо-

ровленні населення й підтримці його репродуктивних можливостей.

Історія спортивної галузі України демонструє, що щорічне збільшення фінансування не вирішує питання розвитку, адже ми спостерігаємо систематичне падіння показників сфери. При цьому лише менше 15% українців займаються різними видами фізичної активності, тоді як у Німеччині цей показник більше 30% населення, у Фінляндії цифри сягають 85%. Станом на 2017 рік Україна посідає 99 місце у світі за рівнем здоров'я населення, 150 – за тривалістю життя, перше місце – за рівнем дитячого алкоголізму. Правильна організація спорту за сучасними стандартами допоможе державі використовувати спорт як унікальний інститут з оздоровлення нації, модель соціальних

відносин відкритого суспільства успішних і щасливих людей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Формування сфери фізичної культури й спорту пов'язано з використанням сучасних технологій, що істотно поглиблює та розширює технологічні й функціональні зв'язки цієї сфери з іншими підсистемами національної економіки. Повнішому залученню спорту в економічний кругообіг сприяє функціонування останнього на основі ринкових відносин, що значно розширює джерела фінансування спортивної діяльності.

Дослідженню питань, пов'язаних з професійним спортом, приділяли увагу у своїх роботах такі вітчизняні та закордонні вчені, як А.Б. Гайдук, В.К. Євдокименко, Н.І. Дрокіна, М.Ю. Челишев, С.Ю. Добош, І.Р. Процик, І.С. Благуна, В.Ю. Бордюгова, М.А. Тіхонова, М.П. Крачило, С.В. Алексєєв, Т.Д. Щербан, Я.С. Корабельнікова, О.А. Моргунов.

Аналіз джерельної бази дає змогу зробити висновок, що проблемі сучасного стану сфери фізичної культури в Україні присвячено багато праць. Так, В.М. Черба [14] наголошує на необхідності доцільного та ефективного розвитку індустрії масового та професійного спорту. Автором проведено аналіз та узагальнено моделі управління сферою фізичної культури в країнах – переможницях Олімпіад, а також її фінансування. Розкриваються питання пошуку джерел фінансування сфери фізичної культури, проблеми організації управління сферою в умовах економічної кризи в країні та недостатнього фінансування з боку держави. Висвітлюються можливості використання зарубіжного досвіду. Запропоновано модель, за якою державою має фінансуватися масовий спорт. Автор стверджує, що український спорт

може стати одним із чинників розвитку української економіки за рахунок іноземних інвестицій, отримавши нові джерела фінансування для свого розвитку й поширення.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування необхідності проведення реформ у системі організації та керівництва спортом в Україні. Наукова новизна дослідження полягає в обґрунтуванні вирішення комплексу соціальних проблем, серед яких проблеми фізичної культури й спорту посідають важливе місце, та розробленні практичних рекомендацій з формування комплексу заходів, спрямованих на розвиток спортивної інфраструктури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фізична культура й спорт є невід'ємною частиною сучасного способу життя. В умовах сьогодення фізкультурно-спортивні послуги використовуються суспільством для різнобічного фізичного й духовного розвитку, зміцнення здоров'я, профілактики захворювань, формування здорового способу життя, продовження творчого довголіття, організації розумового й цікавого відпочинку населення.

Однак протягом останніх років спостерігається зниження показників фізичного розвитку й фізичної підготовленості, тривалості життя населення з одночасним підвищенням показників захворюваності, інвалідності. Особливу тривогу викликає стан здоров'я дітей, підлітків та молоді. На здоров'я населення, перш за все дітей та підлітків, великий вплив мають низький рівень соціально-економічного становища населення, втрата традиційних інститутів соціального захисту, зокрема у сфері фізичної культури й спорту.

В табл. 1 представлено дані про наявний стан об'єктів спортивної інфраструктури за останні десятиріччя.

Таблиця 1

Забезпеченість населення України спортивними спорудами

Спортивні споруди	Роки			
	2000	2015	2016	2017
Стадіони з трибунами на 1 500 місць і більше	1 128	974	936	963
Спортивні майданчики	3 5674	36 065	36 096	36 684
зокрема, тенісні корти	845	1 127	1 112	1 136
Футбольні поля	9 910	10 851	10 899	11 135
Лижні бази	122	55	55	57
Стрілецькі тири криті й напіввідкриті на дистанцію не менше 25 м	7 598	4 299	4 212	4 147
Плавальні басейни	509	492	534	557
Спортивні зали площею не менше 162 м ²	17 032	14 772	14 661	14 791
Майданчики з тренажерним обладнанням	11 300	1 215	12 435	13 208
Приміщення для фізкультурно-оздоровчих занять	13 139	13 823	...	...
Трампліни лижні	19	25	25	31
Кінно-спортивні бази	29	48	49	53
Споруди зі штучним льодом	10	57	54	54

Джерело: опрацьовано авторами на основі [3]

Слід зазначити, що традиційні форми фізкультури на підприємствах, в установах, організаціях та за місцем проживання населення нині діють недостатньо ефективно. У трудових і навчальних колективах скорочуються обсяги фінансових коштів, відбувається зменшення числа фахівців, з кожним роком зростають проблеми щодо реконструкції, експлуатації та будівництва спортивних споруд.

Сучасний рівень підготовки спортсменів більшою мірою залежить від стану інфраструктури фізичної культури й спорту, без якої неможлива нормальна підготовка як професійних спортсменів, так і спортсменів-аматорів.

Спортивна інфраструктура – це спортивні зали, басейни, фітнес-центри, стадіони, майданчики та багато інших об'єктів, призначених для активного заняття спортом. Будівництво та впровадження архітектурних рішень для подібних об'єктів – це висока громадянська й соціальна відповідальність.

Визначальною для розвитку фізичної культури й спорту є спортивна інфраструктура, збереження та вдосконалення мережі якої є одним із пріорите-

тів державної політики у сфері фізичної культури й спорту [4].

Водночас наявні оцінки фахівців свідчать про те, що забезпеченість населення України фізкультурно-оздоровчими й спортивними спорудами та іншими елементами інфраструктури нині більш ніж втричі нижче необхідного рівня.

Спортивна інфраструктура й фізична активність населення України перебувають у прямо пропорційній залежності. Отже, кількість та якість об'єктів спорту безпосередньо повинні впливати на рухову активність громадян. Слід зазначити, що в спортивній індустрії країни завершується період будівництва великих спортивних об'єктів, намічається стійкий тренд щодо будівництва невеликих спортивних споруд.

Однак водночас рівень забезпеченості населення спортивними спорудами може й не гарантувати його прихильність до активного способу життя (рис. 1, 2, 3).

Висока значимість послуг фізичної культури й спорту вимагає вирішення проблем організаційно-економічного функціонування її інфраструктури. Актуальним є оцінювання її фактич-

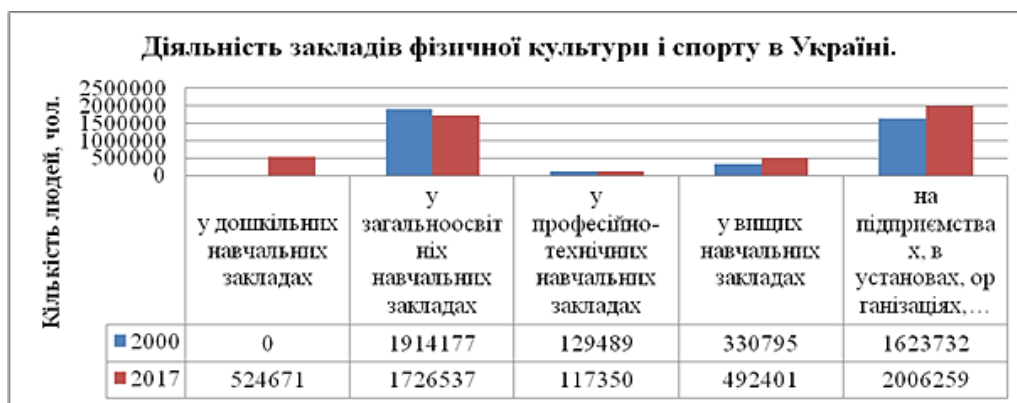
Рис. 1. Кількість спортивних шкіл в регіонах України

Джерело: розроблено авторами на основі [3]

Рис. 2. Відвідуваність спортивних шкіл в регіонах України

Джерело: розроблено авторами на основі [3]

Рис. 3. Діяльність закладів фізичної культури й спорту в Україні

Джерело: розроблено авторами на основі [3]

ного стану й обґрунтування стратегії розвитку на майбутній період.

Сьогодні в Україні загалом створена законодавча й нормативна база, яка необхідна для управління розвитком фізичною культурою й спортом. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» від 24 грудня 1993 року [6] визначає правові, соціальні, економічні та організаційні засади фізичної культури й спорту в Україні, участь державних органів, посадових осіб, а також підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності у зміцненні здоров'я громадян, досягненні високого рівня працездатності та довголіття засобами фізичної культури, спорту та туризму.

Так, у березні 2017 року Постановою Кабінету Міністрів № 115 була затверджена Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури й спорту на період до 2020 року. Метою Програми є визначення провідної ролі фізичної культури й спорту як важливого фактору здорового способу життя, профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу держави у світовому співтоваристві [9].

Задля створення сприятливих умов для зміцнення здоров'я громадян як найвищої соціальної цінності, забезпечення реалізації права особи на оздоровчу рухову активність схвалена Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» [10].

Фінансування Національної стратегії здійснюється за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством. Основною метою Стратегії є формування всіх необхідних умов для ведення оздоровчої рухової активності та здорового способу

життя, формування здоров'я нації, що є основною цінністю держави. Одним із пріоритетних напрямів досягнення поставленої мети є формування інфраструктури сучасних і привабливих спортивних споруд за місцем проживання, у місцях масового відпочинку громадян, на базі загальноосвітніх навчальних закладів, що мають бути легкодоступними для різних верств населення, насамперед малозабезпечених [10].

С.П. Червона [15] вказує на проблеми визначення та доцільності розвитку здібностей, необхідних для здійснення управлінської діяльності тренерами-викладачами спортивних команд, що розглядається як складова підготовки майбутніх фахівців фізичної культури.

Л.І. Гасюк зазначає [2], що під принципами оптимізації державного управління розвитком фізичної культури й спорту як відкритої, складної, структурованої, ієрархічної соціально-економічної системи в науковій літературі розуміють закономірності, відносини, взаємозв'язки, керівні засади, на яких ґрунтуються організація та діяльність органів державної влади, спрямованих на створення оптимальної (найефективнішої) системи управління, яка має забезпечити найкращі показники якості за реальних умов функціонування галузі фізичної культури й спорту, її розвиток шляхом тривалих, накопичувальних, необоротних, поступальних змін.

Вивченням проблеми взаємодії центральних та місцевих органів державної влади займається С.В. Нікітенко [7]. Автор засвідчує, що управлінська структура є спрямовуючою та організуючою ланкою, яка здатна приймати рішення й втілювати їх у життя. Органи місцевого управління в рамках наданих їм повноважень формують регіональну політику задля реалізації державних програм у сфері фізичної культури й спорту.

В наступній роботі С.В. Нікітенко [8] визначає специфіку фінансування галузі «фізична культура й спорт» в Україні на сучасному етапі зі спробами її реформування. Він зазначає, що в неприбутко-

вих фізкультурно-спортивних організаціях та установах основну частку фінансування становлять бюджетні кошти, виділені державою, а специфіка управління обумовлена соціальною спрямованістю цих організацій. Професійні клуби фінансуються переважно за кошти власника та спонсорські надходження, а також від господарської діяльності.

Водночас О.В. Борисова, Є.М. Петрушевський [1] стверджують, що необхідно, щоби держава стала головним інвестором у сфері фізичного виховання та спорту. Реформа на рівні спортивних федерацій має забезпечити не лише автономність, але й якісне системне підвищення ролі та статусу на національному рівні як центрів керівництва відповідними видами спорту, носіїв правил, регламентів та стандартів.

Складна макроекономічна ситуація в Україні зумовила кризовий фінансовий стан фізичної культури й спорту. Скорочення обсягу виділених з державного бюджету фінансових коштів негативно позначилось на розвитку фізичної культури й спорту. У подібних умовах фізкультурно-оздоровчі та спортивні споруди ставляться на межу виживання, але водночас в Україні розпочинається процес відновлення спортивної інфраструктури, який включає декілька напрямів. Одним з яких напрямів є запровадження спеціальних програм у Державному фонді регіонального розвитку. З 2016 року 10% коштів Державного фонду регіонального розвитку виділяються на будівництво й ремонт спортивних об'єктів.

Нині можливість розвивати свою спортивну інфраструктуру за рахунок коштів держбюджету мають всі області України. Однак є доведені факти, коли державні кошти не витрачались на будівництво великих спортивних комплексів, а розпорозувалися на невеликі спортивні майданчики, адже пріоритети витрачання цих грошей нині визначають та ухвалюють самі області. З іншого боку, ці невеликі спортивні майданчики, невеликі спортивні об'єкти могли б зробити навіть територіальні органи влади власним коштом, тому що друга складова цих змін у відновленні й розвитку спортивної інфраструктури полягає в процесі децентралізації, який відбувається в країні, наслідком чого є суттєве збільшення місцевих бюджетів. Перш за все виграш отримують міста, відповідно, вони мають змогу щонайменше невеличкі спортивні об'єкти будувати власним коштом [13].

Згідно зі статистичними даними у 2016–2019 роках в Україні на відновлення спортивної інфраструктури в регіонах було виділено понад 1 млрд. грн., за рахунок чого відновлено та побудовано 32 об'єкти у 2016 році на суму 100 млн. грн., 100 об'єктів у 2017 році на суму 374 млн. грн., а також погоджено 137 об'єктів на суму 600 млн. грн. у 2018 році.

З 2016 по 2018 роки збудовано 2 650 спортивних об'єктів. Вперше була надана субвенція місцевим бюджетам для будівництва палаців спорту (150 млн. грн.). Розпочато будівництво палаців спорту в м. Рівне (42 млн. грн.), м. Хмельницький (54 млн. грн.). В бюджеті Міністерства молоді і спорту було передбачено 400 млн. грн. на субвенції регіонам на ремонт, реконструкції та будівництво палаців спорту й басейнів.

Життя міст з розвиненою спортивною інфраструктурою відрізняється від міст, які не мають спортивних об'єктів, умовами та привабливістю, якістю життя як такого. Розвиненість і доступність спортивної інфраструктури завжди приваблюють молодь, що означає зниження рівня соціальної агресії в місті. Також наявність розвиненої інфраструктури дає змогу місту залучати міжнародну увагу, адже місто може, наприклад, організувати великі міжнародні змагання, що означає приплив туристів та економічний розвиток. Також може йтися про спортивний туризм, наприклад, вболівальників, які їдуть подивитися матч улюбленої команди.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, важливою складовою регіональної політики у сфері фізичної культури й спорту є організація спільної діяльності фізкультурно-спортивних організацій, органів місцевого самоврядування, установ та підприємств різних відомств, засобів масової інформації. Розвиток спорту неможливий без досягнення взаємодії та взаєморозуміння між різними структурами. Саме активна взаємодія місцевих органів влади між собою дасть змогу активізувати й підняти на новий рівень співпрацю у сфері спорту.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Борисова О.В., Петрушевський Є.М. Система організації та управління спортом в Україні в умовах глобалізації. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2018. № 3. С. 3–7.
2. Гасюк І.Л. Механізми державного управління фізичною культурою та спортом в Україні : автореф. дис. ... докт. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02. Київ, 2013. 39 с.
3. Державна служба статистики України 2018. Статистичний щорічник України за 2017 рік. Культура, відпочинок, спорт і туризм. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/11/zb_seu2017_u.pdf (дата звернення: 11.11.2019).
4. Київська міська державна адміністрація. URL: <https://dms.kievcity.gov.ua/content/sportyna-infrastruktura.html?PrintVersion>. (дата звернення: 14.10.2019).
5. Mal'tseva T.M. Current state of material and technical support of the physical culture and sports industry in Ukraine and its prospects for change. *Health, sport, rehabilitation*. 2017. Т.3. № 2. Р. 44–49.
6. Нерода Н.С. Характеристика європейської моделі професійного спорту та її відмінності від аме-

риканської. *Спортивна наука України*. 2016. № 2 (72). С. 68–72. URL: <http://sports-science.lidufk.edu.ua> (дата звернення: 18.10.2019).

7. Нікітенко С.В. Організація управління заняттям фізичною культурою та спортом в Україні місцевими органами влади. *Наукові праці «Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу Києво-Могилянська академія»*. Серія: *Державне управління*. 2013. № 214. Вип. 202. С. 55–58.

8. Нікітенко С.В. Особливості фінансування фізичної культури і спорту в Україні. *Держава та регіони*. 2016. № 53. С. 103–106.

9. Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#n10> (дата звернення: 14.10.2019).

10. Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація»: Указ Президента України № 42. 2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016> (дата звернення: 25.10.2019).

11. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24 грудня 1993 року № 3808-XII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12> (дата звернення: 15.10.2019).

12. Стахів І.М. Основні засади державного регулювання спортивно-оздоровчих послуг. *Економічний форум*. 2014. № 4. С. 24–29. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2014_4_6 (дата звернення: 18.10.2019).

13. Україна зробила ривок у розбудові спортивної інфраструктури. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-sports/2534828-ukraina-zrobila-rivok-u-rozbudovi-sportivnoi-infrastrukturi-minmolodsportu.html> (дата звернення: 18.10.2019).

14. Черба В.М., Герасимова Є.В. Стан та перспективи розвитку сфери фізичної культури в Україні. *Економіка та держава*. 2017. № 7. С. 70–75.

15. Червона С.П. Підготовка тренерів-викладачів спортивних команд до управлінської діяльності. *Проблеми і перспективи розвитку спортивних ігор і єдиноборств у вищих навчальних закладах*. 2018. № 2. С. 75–78.

REFERENCES:

1. Borysova O. V., Petrushevskiy Ye. M. (2018) Sistema orhanizatsii ta upravlinnia sportom v Ukraini v umovakh hlobalizatsii [The system of organization and management of sports in Ukraine in the conditions of globalization]. *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia i sportu*, no. 3, pp. 3–7.

2. Hasiuk I. L. (2013) Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia fizychnoiu kulturoiu ta sportom v Ukraini [Mechanisms of state management of physical culture and sports in Ukraine]. (PhD Thesis), Kyiv: National academy of public administration in president of Ukraine.

3. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy 2018. *Kultura, vidpochynok, sport i turyzm* [Culture, leisure, sports and tourism]. *Statystychnyi shchorichnyk Ukrainyza 2017 rik*. Available at: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/11/zb_seu2017_u.pdf (accessed 11 November 2019).

4. Kyiv City State Administration. Available at: <https://dms.kievcity.gov.ua/content/sportyna-infrastruktura.html?PrintVersion> (accessed 14 October 2019).

5. Mal'tseva T. M. (2017) Current state of material and technical support of the physical culture and sports industry in Ukraine and its prospects for change. *Health, sport, rehabilitation*, vol. 3, no. 2, pp. 44–49.

6. Neroda N. S. (2016) Kharakterystyka yevropeiskoi modeli profesiinoho sportu ta yii vidminnosti vid amerykanskoï [Characteristics of the European model of professional sport and its difference from the American one]. *Sportyvna nauka Ukrainy*, vol. 2, no. 72, pp. 68–72. Available at: <http://sports-science.lidufk.edu.ua> (accessed 18 October 2019).

7. Nikitenko S. V. (2013) Orhanizatsiia upravlinnia zaniattiam fizychnoiu kulturoiu ta sportom v Ukraini mistsevymy orhanamy vlady [Organization of management of physical culture and sports training in Ukraine by local authorities]. *Chornomorskoho derzhavnoho universytetu imeni Petra Mohyly kompleksu Kyievo-Mohylianska akademiia. Derzhavne upravlinnia (collection of scientific works)*, no. 214, vol. 20, pp. 55–58.

8. Nikitenko S. V. (2016) Osoblyvostifinansuvanniafizychnoiukultury i sportu v Ukraini [The system of organization and management of sports in Ukraine in the conditions of globalization]. *Derzhavatarehiony*, no. 53, pp. 103–106.

9. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2017). Pro zatverdzhennia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy rozvytku fizychnoi kultury i sportu na period do 2020 roku. Cabinet of Ministers of Ukraine. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#n10> (accessed 14 October 2019).

10. Pro Natsionalnu stratehiu z ozdorovchoi rukhovoï aktyvnosti v Ukraini na period do 2025 roku "Rukhova aktyvnist – zdorovyï sposib zhyttia – zdorova natsiia". Decree of the President of Ukraine 2016. № 42. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016> (accessed 25 October 2019).

11. Pro fizychnu kulturu i sport: Zakon Ukrainy vid 24 hrud. 1993 r. No 3808-XII. Available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12> (accessed 15 October 2019).

12. Stakhiv I. M. (2014) Osnovni zasady derzhavnoho rehulivannia sportyvno-ozdorovchykh posluh [Basic principles of state regulation of sports and health services]. *Ekonomichnyi forum*, no. 4, pp. 24–29. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2014_4_6 (accessed 18 October 2019).

13. Ministry of youth and sports of Ukraine. (2018) Ukraina zrobyla ryvok u rozbudovi sportyvnoi infrastruktury. Ministry of youth and sports of Ukraine. Available at: <https://www.ukrinform.ua/rubric-sports/2534828-ukraina-zrobila-rivok-u-rozbudovi-sportivnoi-infrastrukturi-minmolodsportu.html> (accessed 18 October 2019).

14. Cherba V. M., Herasymova Ye. V. (2017) Stan ta perspektyvy rozvytku sfery fizychnoi kultury v Ukraini [State and prospects of development of physical culture in Ukraine]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 7, pp. 70–75.

15. Chervona S.P. (2018). Pidhotovka treneriv-vykladachiv sportyvnykh komand do upravlinskoï diialnosti [Preparation coaches-teachers of sports teams for management activities]. *Problemy i perspektyvy rozvytku sportyvnykh ihor i yedynoborstv u vyshchyykh navchalnykh zakladakh*, no. 2, pp. 75–78.

Naumko Yuliia

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at Department of Economics and Entrepreneurship
Sumy National Agrarian University

Samoilenko Tatiana

Senior Instructor at Department of Public Administration and Management
Sumy National Agrarian University

DEVELOPMENT OF SPORT INFRASTRUCTURE AS ACTIVE INSTRUMENT FOR IMPLEMENTATION OF SOCIAL POLICY IN THE REGION

The article analyzes the process of rehabilitation of sport infrastructure, which includes several directions. It is substantiated that the development of sport infrastructure not only improves the quality of the productive forces of society, but also as a means of socio-economic strengthening of the country is manifested in many other spheres of human activity. The features of sport infrastructure and physical activity of the population of Ukraine, which are directly proportional, are explained. The essence of the problem of physical culture and sport in general, its entering into market relations, some aspects of its state regulation are analyzed. The issues of organization, financing, planning of individual components of physical culture and sport infrastructure are investigated.

The purpose of the article is to reform the organization and management of sports in Ukraine. The scientific novelty of the research is to substantiate the solution of a complex of social problems, in which problems of physical culture and sports occupy an important place and to develop practical recommendations for the formation of a set of measures aimed at the development of sport infrastructure.

Physical education and sports are an integral part of modern lifestyles. Nowadays, physical and sport services are used by the society for various physical and spiritual development, health promotion, disease prevention, healthy lifestyle formation, and continuation of creative longevity, organization of mental and interesting rest of the population.

Therefore, an important component of regional policy in the field of physical culture and sports is the organization of joint activities of physical and sport organizations, local authorities, institutions and enterprises of different agencies, mass media. The development of sports is impossible without the achievement of interaction and mutual understanding between different structures. It is the active interaction of local authorities with one another that will intensify and raise the level of cooperation in the field of sports.

In the conditions of the present sports and sports services used by society for various physical and spiritual development, health promotion, disease prevention, healthy lifestyle formation, continuation of creative longevity, organization of mental and interesting rest of the population.

Sports infrastructure is a gym, swimming pools, fitness centers, stadiums, venues and more, intended for active sports.

The difficult macroeconomic situation in Ukraine caused the financial crisis of the physical culture and sports. The reduction in the amount of funds allocated from the state budget had a negative impact on the development of physical culture and sports. The number and quality of sports facilities should directly influence the physical activity of citizens.

It should be noted that in the country in the sports industry is completed the period of construction of large sports facilities and there is a steady trend towards the construction of small sports facilities.